

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. Rasmussen): Jeg tror ikke, at jeg har draget videre Slutninger med Hensyn til det pekuniære af den højtærede Ministers Tale, end jeg har Lov til. Jeg sagde, at den højtærede Minister nævnede Pengevanskeligheder, og saa udtalte jeg, at det hører man jo fra alle Sider her i denne Tid. Jeg ved ikke, hvordan Statskassen har det, men jeg sagde heller ikke, at det var Ministeren, der paaberaabte sig, hvad der kom „fra alle Sider“. Naar der var Tale om at vise Egnen hen til en af de nu bestaaende Privatbaner, maa jeg i høj Grad give det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) Ret. Det kunde lade sig gøre, f. Eks. for den Kommune, hvori jeg selv bor, altsaa den, som ligger længst ude, og maaske kunde det gaa for en Kommune til eller noget af den, men det kan jo slet ikke lade sig gøre for de andre Kommuner, som ligge ind efter Lunderskov til. De kunne slet ikke gaa til Egtvedbanen, for ej at tale om Vandelbanen.

Over for det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, men han kom dog med nogle Udtalelser, som jeg synes at skyldes Tilsvar. Han fortalte mig allerførst, at jeg i sin Tid havde været Forslagsstiller til et Forslag om at forlænge Egtvedbanen ud til Grindsted, og dog mente jeg altsaa nu, at det ikke kunde gaa an at gaa til Kolding. Ja, hvorfor ikke? Jeg har sagt, at vi have Interesse i at komme til Kolding, men vi have ogsaa Interesse i at komme til andre Steder. At jeg var Forslagsstiller til et Forslag om at forlænge Egtvedbanen ud til Grindsted, ligger i øvrigt længere tilbage, men det ærede Medlem var i Fjor Medforslagsstiller til Linien Lunderskov, og han har altsaa løbet rundt paa langt kortere Tid, end jeg har. Jeg har for Resten slet ikke løbet rundt. Jeg skal sige, hvorledes Stillingen er: Jeg var først Forslagsstiller til et Forslag om at forlænge Egtvedbanen ud til Grindsted, og derefter var jeg Forslagsstiller til et Forslag om en Bane fra Lunderskov til Vorbasse. Den blev imidlertid slaaet ned i Rigsdagssamlingen 1893—94, og saa sagde man derude: Nu faa vi vist ingen Bane inden 1904, om vi saa kunne faa nogen, og da det er meget kedeligt, navnlig for de Sogne, der ligge længst ude, nemlig Grindsted-Grene og Heinsvig-Vorbasse, ville vi forsøge, om vi i Mangel af det bedste ikke kunne faa det næstbedste, altsaa i Mangel af at faa en virkelig ny Linie kunne faa en af Linierne efter Loven af

1894 forlænget. Der blev sendt en Deputation ind til daværende Indenrigsminister Ingerslev, og Ingerslev gav dem den Besked, at de kunde ikke faa en ny Bane, det vilde han slet ikke gaa med til, men at forlænge en af de Linier, der fandtes paa Loven af 1894 var noget, man kunde tale om. Saa sagde vi som saa: Da der ikke er nogen Udsigt til næsten i en uoverskuelig Aarrække at faa det først foreslaede, nemlig Linien til Lunderskov, og Ministeren havde stillet noget i Udsigt, som vi maaske kunde faa, nemlig en Forlængelse af Egtvedbanen, gik vi paa det, men det fik vi heller ikke. Og nu synes jeg, at man har handlet i alle Henseender loyalt og rigtigt derude ved, at man har sluttet sig til selve Regeringskommissionens Forslag, som man har vedtaget i Fjor her i Folketinget, som der er bevilget Penge til af Ribe Amtsråd og som er i høj Grad anbefalet af det danske Hedeselskab. Naar man saa i disse Kommuner enes om at faa en Linie, der faktisk og praktisk er den bedste Linie, der nogen Sinde har været oppe i denne Egn, synes jeg, at man har nogen Ret til at forudsætte, at Lovgivningsmagten vil tage ret velvilligt paa denne Sag.

Saa sagde det ærede Medlem om den Afvisning, som Udvalget fra Kolding havde mødt ude i Kommunerne, at denne rimeligvis var begrundet i, at man var bange for, at saa skulde Sagen blive forsinket noget. Ja, det var man naturligvis, men denne Afvisning var tilvisse begrundet i noget langt vigtigere. Jeg er ogsaa af den Mening, at det er en overordentlig daarlig Jernbanepolitik at staa her i Rigsdagen og ude paa Møder blandt Befolkningen og ved selve Tegningen og i Virkeligheden anbefale en Linie som den, vi frem for alt endelig ville have, og saa komme i Aar og sige: Nej, den er der ikke noget ved, nu ville vi have en anden. Det er efter min Mening en overordentlig daarlig Jernbanepolitik, og derfor synes jeg ogsaa, at man af Hensyn hertil skal holde paa Linien til Lunderskov, men man vil jo ganske vist ogsaa, som jeg har udviklet, se sine Interesser bedst tjente ved at gaa til Lunderskov.

Saa sagde det ærede Medlem, at han syntes, at jeg havde talt temmelig skarpt over for det sidste Andragende fra Kolding og navnlig over for de Mænd, som havde underskrevet Andragendet. Ja, med Hensyn til den Sætning i Andragendet, jeg citerede og maaske karakteriserede noget haardt, er det notorisk, at Forholdet er saaledes, som jeg udtalte, det kan der ikke